

Bogár László: Szegény Dzsoni karácsonya

2016 december 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Egy tettvággyal teli ifjú egyszer felkereste a bölcs Mestert, azt kérve t?le, tanítsa meg a világ minden tudására, hogy ? is bölcs lehessen.

Ám a Mester csak annyit válaszolt, hogy sajnos nem lehet, és udvarias mosollyal elhárította a kérést. Az ifjú egyre nagyobb hévvel kérte tovább, míg nem végül türelmetlen indulattal azt kérdezte, hogy de miért nem lehet, hisz te vagy a világ legbölcsebb embere. Azért nem tehetem, válaszolta szelíd mosollyal a Mester, mert színültig vagy saját magaddal, így már semmi nem férne beléd abból, amit én adhatnék neked.

A magyar nyelv csodálatos szakrális mélyszerkezete, mint mindig, most is pontosan adja vissza a lényegét. Azt mondja, önteltek vagyunk, vagyis telis-tele vagyunk önmagunkkal, önmagunk önz? és többnyire hamis vágyaival, így már semmit nem tudunk befogadni abból, ami a létezés annyira vágyott legmélyebb rétegeit tenné elérhet?vé számunkra.

Hasonlóan megrendít? pontosságú telitalálat az önfeledtség kifejezés is nyelvünkben. Amikor valami végtelen boldogságot élünk át, akkor azt mondjuk, hogy önfeledtek vagyunk, vagyis szelídséggel, türelemmel, alázattal elengedjünk önz? vágyainkat, és így elfeledve ezt a hamis önmagunkat átélhetjük legmélyebb valónkat. Igazából tehát, és éppen ezt mutatja meg ez a két csodálatos magyar szó, ahhoz, hogy átélhessük a boldogság vágyott mámorát, önteltb?! önfeledtté kellene lennünk.

Igen ám, de hogyan? Ilyenkor karácsony táján olyan nagyon jó volna picit lelassulni, majd talán meg is állni, hogy a megállás-megpihenés ünnepélyes csendjében csituljon kicsit önteltségünk, és táruljon ki az önfeledtség csodás világa. De miért olyan végtelenül nehéz ez, és miért adjuk fel reménytelenségbe süllyedve e vágyunkat oly hamar? Miért loholunk ?zött vadként a karácsonyt globális marketingeseményé zülleszt? világ hamis díszletei között botladozva egyre kimerültebben, és ingerültebben, telis-tele önmagunk egyre lehangolóbb ürességével, ahogy a sláger mondja „mindenki siet, mindenki megy, mindenki senkije mindenkinek”? Miért nem sikerül ezt a hamis önmagunkat legalább percekre elfeledve átélni az önfeledtség csodás mámorát?

A válasz valójában készen van bennünk, csak kimondásához túl nehéz már a hamis valónkkal színültig megtelt szívünk. Amikor Jézus a hegyi beszédben azt mondja, hogy „boldogok a lelki szegények, mert övük a mennyeknek országa”, egyszer?, szép és tiszta szavakkal beszéli el a lényegét. A boldogság és az üdvösség egyetlen útja, ha megszabadulván az egész bels? világunkat megtölt? hamis, marketingönmagunktól, merünk „szegények” lenni.

A lelki szegénység a mai hamis beszédünkben az ostobaság és naivitás, de legf?képpen a „lúzerség” szinonimája, ami persze sokat elárul arról a világról, amelyben élünk. Jézus példázatában a lelki szegénység a hamis vágyaktól való megszabadulás utáni „szegénységet” jelenti, ami valójában éppen a végtelen gazdagság. Lázár Ervin tündérmeséje, a „Szegény Dzsoni és Árnika” f?h?se, Szegény Dzsoni ezért lehet a világ legboldogabb embere, hisz semmi, ami anyagi, nem köti ehhez a világhoz.

Befejezésül, mintegy személtetéséül önteltségünk szegénységének és önfeledtségünk gazdagságának, álljon itt e csodás kis mese legizgalmasabb pontja, Szegény Dzsoni megkísértése a Százarcú Boszorka által, aki a száz alakban megjelen? kísértése globális „szép új világunknak”.

„Tele volt a kamra kincsekkel. Aranypénz, igazgyöngy, ezüsttál, drágak?. Szikrázott, fénylett a sok kincs. Ravaszul pislogott a Százarcú szegény Dzsonira. – Ez mind a tied – mondta. – Csak három napot kell érte szolgálnod. Na, és mit gondolsz, mit mondott erre a világ legszabadabb embere? – Mi az ördögöt csinálnék én ezzel a sok kacattal? – Ezt mondta.

A Százarcú alig tudta palástolni mérgét. – Ez neked kacat? Válogatott kincs ez, nem kacat! A világ leggazdagabb királya is táncot ropna örömeiben, ha ez a kincstárában lehetne... Na... háromnapi szolgálatért mind a tiéd. Szegény Dzsoni rázta a fejét. – És mit kezdenék én ennyi kincssel? Azon kezdem, hogy el se bírnám. Ha meg elbírnám is, a nyelvem lógna a cipekedést?! – Jaj, de ostoba vagy! – mondta a Százarcú. – Veszel magadnak lovat, kocsit, arra rakod a kincset.

Magad is kocsin utazol, nem kell gyalogolnod. – El?ször is – mondta szegény Dzsoni – szeretek gyalogolni. Másodszor, ha kocsim, lovam lenne, emészthetne a gond, hogy a lovaknak mindig legyen enni-innivalójuk, a kocsival is tör?dni kéne, új kerék, új l?cs, ajaj, más nem is hiányozna nekem! Harmadszor meg ott vannak a rablók, ?riztethetném t?lük a kincset, kocsit, lovat. Haha, még f?työrészni is elfelejtenék. Edd meg a kincsedet, öreganyám! – Jaj, de élehetlen vagy, nem viszed te semmire! – mondta a boszorkány. – Még hogy gond a kocsival meg a

lóval! Hát majd szolgálkat fogadsz. A rablók ellen meg építesz egy nagy várat. Kitelik ebb?l a pénz?l. Jó vastag falú várat, semmilyen rabló nem tud oda betörni. – Aztán kuksoljak örökké a várban, mi? Hogy ne tudjak egy jóíz?t csavarogni, mert mindig az járna a fejemben, hogy jaj, a váramba nem csapott-e be a ménk?, jaj, a váram, így meg jaj, a váram úgy. Nem kell a kincsed, öreganyám. De nagyon szívesen segíték neked saját jó szántamból. Mond meg, miben segíthetek.”

Talán nincs még minden veszve, amíg vannak Szegény Dzsonik meg Lázár Ervinek (sajnos evilági valójában már csak volt szegény, de meséje örökre velünk marad), és van karácsony, nem odakünn, de mélyen legbelül, az önfeledettség végtelen csodás mámoros szabadságában.

Áldott, békés karácsonyt mindenkinek!

Bogár László – www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájku számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló